



**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

LX. An excommunicatio in dicto Motu Gregorij XIII. lata in facientes, vel permittentes ingredi virtute facultatum, sit Pontifici reservata, sicuti est reservata, quæ in eodem Motu fertur contra ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

cebam, est tantum indirecte volita; altera est crassa, lata, seu supina; ad quam scilicet tollendam nulla, vel modica adhibetur diligentia (qualis ignorantia plerumque esse solet earum rerum, quæ communiter ab eiusdem conditionis, ac status hominibus cognoscuntur) quapropter ignorantia crassa, lata, seu supina est, quæ ex magna cognoscendi negligentia oritur, siue quam quis facile, cum posset, & deberet, deponere negligit: omnino tamen hic requiritur, quod operans habuerit aliquam suspensionem de legis obligatione, eiusque pœnis, vel censuris, & non obstante hoc, nulla, vel penè nulla adhibita veritatis indagatione, opus prohibitum exequatur, non sine virtuali contumacia, & interpretatio contemptu legis, eiusque pœnatum, vel censuratum. Vide Sotum in 4. dist. 28. quæst. 1. art. 2. §. ex his primum. Suar. de censur. disput. 4. sect. 10. numero 4. Sanch. de matrim. lib. 9. disput. 32. numero 32. Coninch. disputat. 13. dubit. 11. Altera est non crassa, non lata, seu non supina; quæ scilicet non tam facile superari potuit, vel ad quam superandam diligentia adhibita est, sed non sufficiens.

An autem hæc ignorantia non crassa, non lata, seu non supina sufficere possit ad culpam mortalem.

Negant Sotus numero 4. distinct. 29. quæstione 1. art. 2. Graff. part. 1. decis. lib. 4. cap. 9. numero 20. Villalob. in Summ. tom. 1. tractatu 16. dub. 12. numero 6. & Suar. de censur. disput. 4. sect. 10. numero 10. quatenus aiunt, quod omnis ignorantia mortalis, sit crassa, lata, seu supina (quamvis ignorantia hæc latitudinem habeat, ut possit esse, vel valde crassa, lata, & prorsus supina, vel minus crassa, lata, & non prorsus supina; omnis tamen ignorantia hæc, utpotè crassa, lata, seu supina, ut sic, mortalis sit.) Quæ autem ignorantia venialis est, sit non crassa, non lata, seu non supina, & levis.

Affirmant Sanch. libro 1. moral. capite 16. numero 7. & de matrimo. libro 9. disput. 32. numero 31. Portel. in addit. ad dub. Regular. verb. Ignorantia, numero 25. Diana part. 3. tract. 5. resol. 23. Bonacina de censur. disput. 1. quæst. 2. punct. 1. num. 10. & Barbosa in Collect. tom. 3. lib. 1. Sexti Decret. tit. 2. cap. 2. numero 7. & S. quatenus aiunt, quod etiam non crassa, non lata, seu non supina ignorantia sufficiat interdum ad culpam mortalem. At quæstio videtur de nomine: prioris tamen sententiæ modus loquendi mihi magis probatur, consulendus, & sequendus in praxi.

DVBITATIO LX.

An excommunicatio in dicto Motu Gregorij XIII. lata in facientes, vel permittentes ingredi virtute facultatum, sit Pontifici reservata, sicuti est reservata, quæ in eodem Motu fertur contra ingredientem virtute prædictarum facultatum? Vbi etiam de aliis pœnis.

SUMMARIUM.

- 1 Excommunicatio in Motu Gregorij XIII. lata contra facientes, vel permittentes ingredi

virtute facultatum est Pontifici reservata, sicuti est reservata qua in eodem motu fertur contra ingredientem virtute prædictarum facultatum.

- 2 Pœna reservata in dicto motu Gregorij XIII. excepta excommunicatione, non sunt reservata Pontifici, & ideo auferri possunt per inferiorem.
- 3 Absolvere quis possit à dicta excommunicatione, & in pœnis dispensare, vide ibi.

Respondetur affirmatiue, quia cum Pontifex præmiserit excommunicationem sibi reservatam in ingredientem virtute facultatum, consequens est, quod si excommunicatio prior sit reservata, reservata etiam sit & hæc posterior, quia Summus Pontifex eandem excommunicationem infert in facientes, & permittentes ingredi, ac intulerat in ingredientem, ibi: Sub eadem excommunicationis pœna, &c. at in istos intulerat excommunicationem reservatam, sicuti dicebam, & patet ex textu: ergo, &c. Llamas in Append. §. 12. in princip. Suar. tom. 5. in 3. part. disput. 22. sect. 6. num. 14. Confestius tit. 20. cap. 6. ad fin. & cap. 9. numero 3. & Bonac. de clausura, quæst. 4. punct. 6. numero 7. Alias verò pœnas hic non reservat sibi Pontifex: quapropter auferri illæ poterunt ab iis, quos dicebam aub. 28.

Cæterum, an ab hac vera excommunicatione Pontifici reservata, si sit occulta, possit absolvere Episcopus virtute Tridentini, vel Confessarius virtute Bullæ, vel Religiosus virtute privilegiorum suæ Religionis? Vide supra cit. dub. 28. & infra dubit. 69. 81. & 82. Item an à pœnis in dicto Motu appositis, scilicet à privatione officiorum, & inhabilitate ad illa, possit dispensare alius, quam Summus Pontifex? vide dubit. 29. Vide item an ad dictas pœnas incurrendas requiratur sententia iudicis, dubit. 23. Item tandem quid intelligatur nomine officiorum? vide dubit. 24.

DVBITATIO LXI.

An, & quæ personæ facientes, vel permittentes ingredi virtute facultatum contrahant excommunicationem, & cæteras pœnas dicti Motus Gregorij XIII.

SUMMARIUM.

- 1 Superiores utriusque sexus tantum secundum probabiliorem opinionem contrahunt excommunicationem, & cæteras pœnas, ut privationem officiorum, & inhabilitatem ad illa, latis in motu Gregorij XIII. contra facientes, vel permittentes ingredi virtute facultatum.
- 2 Verba (quocumque nomine vocentur) satis clare denotant motum non loqui de privatis Religionum personis.
- 3 Sententia prædicta rationibus confirmatur.
- 4 Admittens ingredientem ad malum finem, etsi non ex prætexu licentia, non contrahit excommunicationem Tridentini.
- 5 Scribens, vel mittens ad Monialem literas etiam obscenas, non contrahit excommunicationem contra loquentes latam.
- 6 Participans cum excommunicato in crimine criminis